

Joan Ziskason, vafevni Javnaðarflokksins í Suðurstreymi:

Hennara áhugamál eru tey sjúku og veiku

– Av tí sama fór eg eisini at læra til sjúkrasystur. Tað krevur at tú hevur virðing fyri høgum og lágum, sjúkum sum frískum. Kann eg verða við til at bøta um viðurskiptini hjá menniskjum við at fara upp í politikk, so eri eg ikki bangin fyri at taka ábyrgd, sigur Joan Ziskason

DAGNY JOENSEN
JENS KR. VANG

Hon er 41 ára gomul, og hevði arbeiðt sum sjúkrasystir í 11 ár, tá hon varð vald til forkvinnu í Sjúkrasystrafelagnum, ið telur 699 limir.

Hóast stóra ávirkan sum formaður í einum fakfelag, og hópin av arbeiðsuppgávum, vil Joan Ziskason kortini royna seg á politiska váglinum.

Hon er gift við Ziska Ziskason, skipara, og tey eiga tvey børn, ein son sum er 24 og 22 ára gamla dóttir.

– Og ein ommuson, sigur Joan brosandí.

Spurd hví hon nú stillar upp til lótingsvalið fyri Javnaðarflokkin, sigur Joan Ziskason, at hon altíð hevur havt áhuga fyri politikki.

– Eisini tá eg var smágenta í Klaksvík. Tá val var, og vit børn vóru úti og spældu, fór eg altíð inn at lurta, tá valsendingar vóru í Útvarpinum. Eg helt tað vera so stuttligt at lurta eftir politikararunum.

Hon hevur eisini ofta tósáð um at fara upp í politikk, men einki gjørt við tað. Tá hon síðani gjørdist formaður í Sjúkrasystrafelagnum, har hon er farin undir annað skeiðið, hevur hon fingið enn meira áhuga fyri politiska arbeiðinum.

– Fakfelagsarbeiði og politiskt arbeiði líkist nógv. Eitt nú er ein uppgáva í minum fakfelagsarbeiði at seta kós. Tað verður eisini gjørt í politikki, sigur Joan Ziskason, og situr hugsunarsum lítla løtu.

Eitt val millum at luttaka ella hyggja at

– Sjálvandi kundi eg valt bert at sitið og hugt at, men eg vil heldur luttaka. Tá eg fekk áheitanina tosaði eg við familjuna, og tey stuðla mær. Eg eri ikki bangin fyri at taka ábyrgd, og tí tók eg av, sigur Joan Ziskason.

Hon heldur at Javnaðarflokkin stendur fyri somu áhugamálum, sum hon hevur hug at gera nakað við. Nevniliga at hjálpa teimum sjúku og veiku. Tað var eisini hetta, sum var orsøkin til at hon fór at læra til sjúkrasystir.

Tað er í hennara verð eisini umráðandi at hava virðing fyri menniskjunum, høgum sum lágum, sjúkum og frískum.

– Eg royni altíð at hitta menniskjuni har tey eru, og eg virði øll. Hetta haldi eg

eisini at Javnaðarflokkin stendur fyri, sigur hon.

Samstundis vísir Joan á, at Javnaðarflokkin hevur skapt vælferðarsamfelagið. Tað telur eisini, at flokkurin ikki slepti fólki upp á fjall, tá á stóð.

Ein tikkandi bumba

– Kortini skulu nógvur ábøtur gerast. Hetta kundi eg hugsáð mær at arbeiðið við. Her hugsi eg serliga um tey gomlu í samfelag okkara. Vit vita, at um ikki so nógv ár verða ov fá fólk í arbeiðsforum aldri, sum skulu gjalda til tey gomlu, ið gerast alt fleiri í tali. Verður einki gjørt nú, kann tað verða neyðugt at hækka skattin.

Hetta er ein tikkandi bumba, sum politikarar í lóðunum kring okkum ar-

beiða við. Har verður sagt, at um samfelagið skal megna at geva teimum gomlu sømilig kor á ellisárum, er neyðugt at gera langtíðar ætlanir.

– Tí haldi eg at vit mugu fyrireika okkum – ikki bert fyra ár, men 20 ár fram í tíðina. Tað er greitt eitt mál, sum politikarar í Føroyum eisini mugu taka upp nú. Tað er t.d. ikki ráðiligt at veita skattalætta, sigur Joan Ziskason.

Hon heldur eisini, at ein annar óvguliga illa staddur bólkur í samfelagnum eru ungarnar, sum sita einsamallir við børnum. Eingin skipan er til, sum hjálpir teimum. Tær eru ofta noyddar at ríma frá húsi og heimi, og hervið noyddast børnini kanska at skifta umhvørvi fleiri ferðir.

– Barnansingin er ein kommunal uppgáva, men fyri tað nýfast landspolitikarar ikki bert at virka sum eygleiðarar, sigur Joan Ziskason.

Formaðurin í Sjúkrasystrafelagnum heldur eisini at annar fyrimunur er í Javnaðarflokkinum. Hesin er einasti flokkur, sum hevur virðing fyri fakfeløgnum, móttvegis Fólkaflokkinum og Sambandsflokkinum, sum ynskja fakfelöginu har har piparið grøt.

Arbeidsbyrða og viljan at ávirka enn meir

Spurd um formaður í Sjúkrasystrafelagnum ikki hevur nógv stóra arbeiðsbyrðu sum er, til eisini at átaka sær politiskt arbeiði, svarar Joan Ziskason ótølin:

– Jú, eg veit. Hesin spurningin hevur eisini verið settur mær fleiri ferðir, men nú fáa vit at síggja, hvussu leikur fer.

– Hinvegin, so er Sjúkrasystrafelagið eitt partapolitiskt óheft felag, og eg havi løyvi at verða politiskt aktiv, sigur Joan Ziskason.

Hon hevur kunnað nevndina um sínar ætlanir.

Joan Ziskason, formaður í Sjúkrasystrafelagnum:
– Sum nú er arbeiði eg fyri sjúkrasysturmar, men um eg sat í tinginum, kundi eg arbeiðið fyri allar starvsbólkar í sjúkrasystirverkinum

Nógv halda, at tað er væl at formaðurin í felagnum roynir at fáa meir ávirkan, men sjálvandi – tey, sum ikki halda við Javnaðarflokkinum eru kanska ikki fegin um tað.

– Tað eru kortini nógvur kvinnur uppstillaðar í hinum flokkunum. Í tinginum fara tær kanska at arbeiða við somu málum, hóast tær sita í hvør sínum flokki.

– Tað er bert væl at fáa fleiri kvinnur í tingið, og vit duga at reka eitt húsarhald.

– Tosa vit um tað figgarliga, so standa kvinnur ikki aftan fyri menn, sigur Joan Ziskason, sum er óvguliga sjálvstøðug.

Hon er gift við sjómanni í langfarasigling, og er von at átaka sær bæði tær figgarligu og handaligu uppgávurnar fyri familjuna.

Lært smíð o.m.a. í kvöldskúlanum

Av tí at hon hevur verið einsamøll heima stóran part av tíðini, hevur Joan eisini gingið nógv ár á kvöldskúla, har hon iðveir lært nógv áhugavert innar ymsar lærugreinar.

– Tá eg arbeiðdi sum sjúkrasystir á skurðgongini, brúktu vit nógv amboð í viðgerðini, eitt nú sagir, borimaskinur og tíflikt. Hesi dugdi eg sjálvandi at handfara á skurðdeildini, men eg vildi fegin læra at smíða. Tí havi eg gingið til træsmíð, umframt at eg havi gingið til russiskt, spanskt og enskt mál, sigur Joan.

Harnæst hevur hon handilsskúlaprógv og prógv í leiðslu og samskipti, og hevur eisini gingið til seyming.

Sum fakfelagsformaður skal Joan Ziskason arbeiða fyri at bøta um viðurskiptini hjá sjúkrasysturum í Havn, eins væl og í Suðuroy og í Klaksvík og aðrastaðni har sjúkrasystur eru virknar.

Landssjúkrahúsið eigir ongan góðan

– Hvussu metir tú um viðurskiptini á Landssjúkrahúsinum, sum er í tínum val-

– Eg havi havt áhuga fyri politikki síðan eg var smágenta. Spældu vit úti, fór eg inn at lurta, tá valsendingar vóru í Útvarpinum, tí eg helt tað vera so stuttligt, sigur Joan